

रामं आसाद्य अलं रामं नैवासादये रित्यर्थः अलं खल्वग्नौः प्रतिषेधयोः प्राचां केति निषेधार्थकालं शब्दयोगेष्वाप्रत्ययः ॥ ६ ॥ ७ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ उदकं औष्वदेहि कं ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
 मारीचस्त्वब्रवीच्छ्रुत्वा समासेनैव रावणं ॥ अलं ते राममासाद्य वीर्यज्ञो ह्यस्मितस्यैव ॥ ६ ॥ बाणवेगं हि कस्तस्य शक्तः सोढुं महात्मनः ॥ प्रव्रज्यायां हि मे हेतुः स ए
 व पुरुषर्षभः ॥ ७ ॥ विनाशमुखमेतत्ते केनाख्यातं दुरात्मना ॥ तमुवाचाथ सक्रोधो रावणः परिभर्त्सयन् ॥ ८ ॥ अकुर्वतोऽस्मद्वचनं स्यान्मृत्युरपि ते ध्रुवं ॥ मारीच
 वशोऽपि तत् ॥ तमब्रवीद्दशग्रीवो गच्छसीतां प्रलोभय ॥ ९ ॥ रत्नशृंगो मृगो भूत्वारत्नचित्रतनूरुहः ॥ ध्रुवं सीतासमालक्ष्य त्वां रामं चोदयिष्यति ॥ १० ॥ किं ते सात्त्विकं मया कार्यं करिष्याम्य
 ते च काकुत्स्थे सीतावस्थां भविष्यति ॥ तामादायापनेष्यामि ततः स न भविष्यति ॥ ११ ॥ भार्यावियोगाद्बुद्धिरेतत्सात्त्विकं कुरुष्व मे ॥ इत्येवमुक्तो मारीचः कृत्वा दक
 मथात्मनः ॥ १२ ॥ रावणं पुरतो यातमन्व गच्छत्सुदुःस्वितः ॥ ततस्तस्याश्रमं गत्वा रामस्यास्तिष्ठकर्मणः ॥ १३ ॥ चक्रतुस्तथा सर्वभूयत्पूर्वमंत्रितं ॥ रावणस्तु
 यतिर्भूत्वा मुण्डः कुण्डोन्निदं डधृत् ॥ १४ ॥ मृगश्च भूत्वा मारीचस्तं दशमुपजग्मतुः ॥ दर्शयामास मारीचो वैदेहीमृगरूपधृत् ॥ १५ ॥ चोदयामास तस्यार्थं सारामं वि
 धिचोदिता ॥ रामस्तस्याः प्रियं कुर्वन् धनुरादाय सत्वरः ॥ १६ ॥ रक्षार्थं लक्ष्मणं न्यस्य प्रययौ मृगालिप्सया ॥ सधन्वी बद्धतणीरः खड्गगोधांगुलित्रवान् ॥ १७ ॥ अ
 न्वधा वन्धंगं रामो रुद्रस्तारामृगं यथा ॥ सौतीर्हितः पुनस्तस्य दर्शनं राक्षसो ब्रजन् ॥ १८ ॥ चकर्षमहदध्वानं रामस्तं बुबुधेततः ॥ निशाचरं विदित्वा तं राघवः प्रति
 भानवान् ॥ १९ ॥ अमोघं शरमादाय जघान मृगरूपिणं ॥ सरामवाणाभिहतः कृत्वा रामस्वरं तदा ॥ २० ॥ हासीत लक्ष्मणे त्येवंचुक्रोशार्तस्वरेण ह ॥ शुश्रावत
 स्य वैदेही ततस्तस्मां करुणां गिरं ॥ २१ ॥ सा प्राद्रवद्यतः शब्दस्तामुवाचाथ लक्ष्मणः ॥ अलं ते शंकया भीरुरात्मप्रहरिष्यति ॥ २२ ॥ मुहूर्त्ताद्विद्वत्संभ्रमं भर्त्तारं त्वं
 चिस्मिते ॥ इत्युक्ता सा प्ररुदती पर्यशंकतलक्ष्मणं ॥ २३ ॥ हता वैखी स्वभावेन शुक्लचारित्रभूषणा ॥ सा तं परुषमारब्धा वक्तुं साध्वीपतिव्रता ॥ २४ ॥ नैष कामो
 भवेन्मूढयंत्रार्थयसे हृदा ॥ अप्यहं शस्त्रमादाय हन्यामात्मानमात्मना ॥ २५ ॥ पतेयं गिरिशृंगाद्वा विशेषं वाहुताशनं ॥ रामं भर्त्तारमुत्सृज्य न त्वहं त्वां कथंच
 न ॥ २६ ॥ निहीनमुपतिष्ठेयं शार्दूलोकोष्पुक्यथा ॥ एतादृशं वचः श्रुत्वा लक्ष्मणः प्रियराघवः ॥ २७ ॥

गोधाज्याघातवारणं अंगुलित्रं च तद्वान् ॥ १९ ॥ तारा मृगं तारा रूपं
 पर्यशंकतलक्ष्मणे मय्यभिलाषवानिति शंका मकरोत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥